

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

v izide prihodnji list v

3. januarja 1883.

V Ljubljani, 5. januarja.

Zadnji dnevi starega in prvi dnevi novega leta nakopičili so na političnem polju mnogo in opasnih oblakov. Ni še polegla osupnenost in razburjenost, prouzročena po senzacnem objavljenju nemško-avstrijske zveze, kar nam telegraf poroča velevažno vest o smrti Gambette in o samomoru avstrijskega poslanika grofa Wimpffena. Pri vseh teh dogodkih vpraša se diplomatični svet z nekako bojaznijo, kak jim je pomen za bližnjo bodočnost, kaj pomenijo ta znamenja na razburjenem političnem nebu. —

Objavljenje nemško-avstrijske zveze in tragična smrt poslanika Wimpffena daje nekaterim listom povod, spominati se zgodovinskega momenta, ki naj bi zlasti sedaj nad odprtim grobom Gambette služil v Avstriji v svarilo. V 19. dan marca 1867 iznenadili so namreč pruski vladni listi z enakim objavljenjem jako podobne pogodbe politični svet, pogodbe, ki je bila v največje tajnosti sklenjena v 22. dan avgusta 1866, tedaj malo časa po bitki pri Sadovi, mej Prusko, Bavarsko, Virtembersko, Badensko in Hessensko in v katere prvem odstavku bilo je zaključeno, da pogojniki sklenejo zvezo za brambo in napad in da drug drugemu jamčijo za nedotakljivost svojih dežel, obljubujoč si za slučaj vojne vso vojskino moč.

Takrat bil je Beust minister vnanjih zadev, nesrečni grof Wimpffen pa naš poslanik v Berlinu in ves osupnen, ko je pruski „Staatsanzeiger“ nenadoma priobčil omenjeno senzačno pogodbo, katera je mirovno pogodbo mej Avstrijo in Prusijo raztrgala, predno je bila podpisana. Ne bodemo ugibali, je li sedanje objavljenje nemško-avstrijske zveze tudi tako osupljivo uplivalo na poslanika Wimpffena in postalo tako souzrokom njegovega samomora, a ne moremo si

kaj, da bi se ne spominali depeše, katero je tedaj grof Beust poslal omenjenemu poslaniku v Berlin. Depeša slove:

„Alijanca sklenena mej dvema državama, katerih jedna je slaba, druga pa silna, alijanca, ki nema določenega smotra, temveč je za vsako dobo, za vsaki možni slučaj vojne veljavna — ta alijanca ni taka, da bi se še dalje moglo verovati v mejnarodno nezavisno existenco slabejše države.“ V brzem teku treh let izvršile so se silne dogodbe na evropskem zapadu, ki so potrdile navedeni izrek. Vse južnonemške države, zavezane železnemu kancelarju za napad in za obrambo v vsakem slučaju, morale so v Versailles-u upogniti glavo in pripoznati vrhovno oblast nemškega cesarja in s tem kolikor toliko odreči se svojej mejnarodnej nezavisnej existenci. To bil je plod alijance dveh nejednakih faktorjev.

Analogija teh zgodovinskih dogodkov z današnjo avstrijsko-nemško zvezo je očitvidna in kaže se, kakor bi naši državniki kaj takega slutili in pričeli premišljati, kako izogniti se jednakej neizgodi, in da v to svrhu skušajo uvesti prijateljske razmere Rusiji nasproti, za katero je v naših visokih in najvišjih krogih mnogo simpatij. Tako nagibanje proti Rusiji pa razdira Bismarckov račun, ki je mislil, da ima že plen v mreži. Zato bil je tolik vriš in piš v nemških časopisih, zato poudarja se tako ostentativno zveza dveh cesarjev, zato je baje Bismarck ruskemu ministru vnanjih zadev v Varzinu rekel, da v tej zvezi za nobenega tretjega ni prostora, kar daje ruskim listom povod, pretresajoč možnost vojne mej Rusijo in Nemčijo, pisati, da ako se prične ta boj, ne bode končan v jednej vojni, ampak bode dolgo trajajoč, bode nov stoleten boj, kakeršen je bil mej Angleško in Francosko, a še strašnejši in grozovitejši. To bode plemenski boj in končan bode stoprav tedaj, kadar bode jeden izmej bojevnikov popolnem uničen.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. januarja.

Dnevni red prihodnjeg seji **državnega zbora**, ki ima biti 15. t. m., se je tako-le določil: 1. Prvo čitanje postave, zadevajoče komanditne družbe na delnice in delniške družbe. 2. Prvo čitanje predloga dr. Roserja zaradi izdajanja postave o živežu. 3. Prvo čitanje Mengerjevega predloga glede izdajanja postav o obdačenji premakljivih zalog in razprodaj in o krošnjarske dohodninske pristojbini. 4. Prvo čitanje dr. Exnerjevega nasveta, tika-jočega se postave o varstvu patentov, obrazcev in znamk. 5. Prvo čitanje pl. Pacherjevega predloga o postavnih določbah proti zapeljevanju uživajočega občinstva z rednim goljufnim pomanjšanjem množine mnogovrstnih obrtnih izdelkov.

Po **gosposkejši** zbornici izvoljeni posebni komisijon za novo obravnavanje šolske novele nastavlja se v to pododbor, in ta imel je v sredo v navzočnosti naučnega ministra in deželnega nadzornika dr. Ulricha štiriurno sejo. Posamezni členi tega pododbora podajali so svoja izkustva o ljudskem šolstvu in nasvete, kako bi se naj popravile dosedanje naredbe. Posebno bil je §. 1. novele, govoreč o versko in moralni odgoji, povod temeljitej razpravi, katere se je udeleževal tudi naučni minister. Konečno pa je vzprejel pododbor ta §. v prvotnej obliki; z drugimi paragrafi novele se bode nadaljevalo prihodnje dni.

V zadevi ustanovitve **češke medicinske fakultete** zboroval je v sredo pod predstvom ministrskega svetnika Langerja enkētni komisijon. Po vsestranskem ogledu vseh prostorov občne bolnice in s teoretičnimi stolicami spojenih zavodov razgovajalo se je delj časa, kako naj se namestijo klinike in znanstveni zavodi češke medicinske fakultete. Ta enkēta nadaljevala bo svoja posvetovanja in njihov rezultat priobčila komisijonu, zbranemu pri c. kr. namestniku, katerega se bodo udeležili tudi profesorji nemške medicinske fakultete; državni poslanci ne bodo vabljeni.

Vnanje države.

Zopet se čuje iz **Rima** o napadu na našega poslanika grofa Paara. Včeraj je baje 26 letni tiskar

LISTEK.

Strel.

(Ruski spisal A. Puškin, poslovenil I. P.)

II.

(Konec.)

Prihod bogatih sosedov bil je jako važen dogodek na deželi. Seljaki govorili so o tem dva meseca poprej in tri leta pozneje. Kar se mene tiče, priznati moram, da me je jako razveselil prihod mlade sosedke. Težko sem čakal, da bi jo videl; prvo nedeljo po obedu podal sem se v grad, da se seznanim s svojimi novimi sosedi.

Strežaj peljal me je v grofovo prednjo sobo, potem pa šel naznaniti moj prihod. Soba bila je prostorna in ozaljšana z raznovrstnim lišpom. Pri stenah bile so omare za knjige, na vsakej bila je ena podoba iz brona. Nad kaminom viselo je veliko zrkalo. Tla bila so pokrita z velikim suknom, čez bile so preprežene perzijske preproge. V svojej revnej hišici bil sem se čisto odvadil vseh lepotij,

zato me je pogled tega bogastva tako prevzel, da se me je polotil nekak strah, in tresel sem se, kakor kak prosilec iz dežele, kadar se ima predstaviti ministru, ko sem pričakoval grofa.

Vrata se odpró in mlad mož, kakih dva in trideset let, pride v sobo. Grof me je prijazno sprejel. Hotel sem objaviti, kaj me je navelo, da sem prišel ju obiskat, ali grof me je prehitel. Prijazno me je pozdravil kakor svojega soseda. Usedla sva se. Pri najinem priprostem pogovoru polegla se je moja prejšnja bojazen; bil sem zopet miren, kakor po navadi, kar pride gospodinja, in bil sem zopet v zadregi kakor še nikdar. Bila je jako lepa ženska. Grof me je njej predstavil. Hotel sem ostati miren; ali bolj ko sem se prizadeval, nemirnejši sem postajal. Da bi jaz imel čas pomiriti se, začela sta moja nova znanca mej sabo razgovarjati se. Ravnala sta z menoj brez vseh formalnostij, kakor z dobrim starim znancem.

Mej tem sem jaz ustal, in hodil sem po sobi gori in doli ter ogledaval knjige in slike. Jaz ne razumem dosti o slikah pa vender sem se v eno ves zagledal. Bil je obraz iz švicarskih planin. Mene

nij zanimala slika sama, a to, da je bila dvakrat prestreljena, luknji bili ste ravno druga nad drugo.

„Izvrsten strel“, opomnil sem in pogledal na grofa.

„Res, jako odličen strel“, rekel je. „Ali znate vi tudi dobro streljati?“

„Precej dobro“, odgovoril sem mu ves srečen, da se je pogovor obrnil na stvar, o katerej bom mogel tudi jaz govoriti. „Jaz mislim, da bi zadel kvarto na trideset korakov — se ve da s samokresom, ki ga že poznam.“

„Ali res?“ dejala je grofinja, in videlo se je, da jo to jako zanima. „In ti moj ljubi, ali bi ti tudi zadel kvarto na trideset korakov?“

„Hočeva jedenkrat poskusiti“, ogovoril je grof. „Nekdaj nisem bil slab strelec, ali zdaj pa že več let nisem imel samokresa v roki.“

„O!“ opomnil sem, „potem pa stavim, da ne zadenete niti na dvajset korakov. Kdor hoče dobro streljati s samokresom, mora se vaditi vsak dan. Jaz vem to iz skušnje. Bil sem najboljši strelec v našem polku. Jedenkrat pa cel mesec nisem imel samokresa v roci, poslal sem bil vse svoje samo-

Rigatieri iz Reggie izpalil iz revolverja štiri strele proti benečanski palači, kjer je nastanjeno avstro-ogrsko poslanstvo pri Vatikanu. Poškodovan ni bil nihče. Prijeto človeče pravi, da ne pripada nobenej političnej družbi — Vlada si močno prizadeva inozemstvu prikriti vse demonstracije; svojim prefektom je ostro zaukazala zaprečevati javne izjave vsake vrste ter dela njih same odgovorne za to. S kakim uspehom, pokazala bode bodočnost. Sedaj se vedno čuje o irredentistnih pretentijah; tako je dobil urednik patrijotičnega lista v Trstu že štiri pisma, v katerih se mu žuga s smrtjo. — Matteo Renato Imbriani, znani šef irredente, pozval je na dvoboj prof-sorja Torracca, urednika lista „Rassegna“ zaradi Avstriji prijaznega vedenja. Imenuje ga „viteza avstrijskega cesarja“ in njega „Rassegno“ „avstrijski list v Rimu“.

Povodom predstoječe podonavske konference v Londonu poslala bode **srbska** vlada tja svojega agenta, ki naj bode sledil posvetovanjem in oficijozno varoval interese Srbije, dasi je sicer uže imenovan stal-n zastopnik Srbije na angleškem dvoru, namreč dr. Kristić, a ni še določen čas, kedaj ima pričeti svoje delovanje. Dr. Kristić predal bo prihodnje dni v Rimu pisma svojega odpoklica. — Skupščina vzprejela je jednoglasno budgēt. Ustanovitev trgovskega ministerstva, katerega je skupščina zahtevala, je kralj potrdil.

Bulgarski list „Marica“ prinaša to poročilo: „Budget Bulgarije dobil bo kmalu nov izdat-ek z ustanovljenjem diplomatičnega zastopstva v Petrogradu. Ministerski, kakor tudi najvišji svet sta jednih mislij, da se mora v stolici naših osvoboditeljev ustanoviti posebni zastop; do sedaj manjka samo še potrjenja od sobranja. Ta naprava se po našem mnenju ne sme več odlašati, ker bode gotovo bistveno pripomogla k temu, da se ojačijo prijateljski odnošaji mej osvoboditelji in osvobodenci. Sicer so bili ti odnošaji vedno prijateljski in tudi ostanejo; a vender se je doslej nekatere kratki dogodilo, da so kriva poročila o naših razmerah dala v Petrogradu povod raznim nepovoljnostim mej obema vladama. Upamo, da bode ljudsko sobranje to vladino naredbo radovoljno vzprijelo“.

Dopisi.

Iz Kamnika 2. januarja. [Izvirni dop] (Variatio delectat!) — Že se več ne spominamo večera Silvestrovega v našem narodnem hramu. A skoro povsodi na Slovenskem in še bolj drugod praznujejo zadnji dan leta z jedno ali drugo priliko in radi, zlasti inteligentni svet, pričakajo v složni družbi zadnjih udarcev dvanajste ure toliko pomenljive za vsakerega v noči mej starim in novim letom. Za nas Kamničane ta večer, katerega smo v veseli družbi zbrani preživeli pol v lanskem pol v letošnjem letu v narodnej nam Čitalnici, tudi nima premalo pomena! Ko je sredi zadnječasnne Silvestrove naše veselice bila ura dvanajsta, videli smo, kako je končalo zadnje svoje korake staro leto na našem odru in potem izginilo v veke, ali poprej se še jedenkrat pomenljivo ozrlo na nas doli, češ: ozrimo se tudi mi še jedenkrat v minulo nam leto in na

kratko preglejmo, koliko smo tam doživeli in koliko prestali.

Da, ko se vrnemo s spominom v minolost jednega leta, najdemo ondi veliko, veliko, kar je v marsičem prevelike važnosti za posamnika, a tudi za celo občestvo naše.

Ako samo opomnimo, koliko se je spremenilo v minulem letu v prid našega mesteca, — da smo dobili v tem letu krasno novo šolsko poslopje, da se nam je znižal toliko let nas mučeci klanec, da se je olepšalo vse mestece povprek izdatno mimo drugih let, da se je vrhu tega osnovala prepotrebna požarna bramba — smeli smo s hvaležnim srcem ločiti se od starega leta, a potem še hvaležniši voščiti srečno novo leto vrlemu nam županu g. dr. Samcu, ki nam je v minulem letu postavil tako krasne spomine za vse dobe našega občanstva.

Ali kako bi se ne spominali danes še nečesa z veseljem, kar se je dogodilo v minulem letu v našem Kamniku? Ne pozabimo, da se nam je ustanovilo lepo pevsko društvo „Lira!“, — katero nas je nekaterikrat že zabavalo s svojim milim petjem, in od katerega društva pričakujemo še nekoliko veselih ur v prihodnje. Kako lepo je videti naše „Liraše“, ko stojé polni mladostnega in pevskega ognja na odru in done lepe pesni z njihovih grl po dvorani, — a koliko krasneje je videti in čutiti jih, ako se njim pridružijo zale „Lirašinke“, mile krasotice našega mesteca? Srce se nam je topilo, videvšim ta mikaven napredek na Silvestrovi večer v lepem mešanem zboru „Lipa.“ Pel se je tako lepo, da si nismo mogli kaj, da ne bi prosili z burnim ploskom dvospolne „Lire“, da nam pesen ponovi, kar se je zgodilo. Na tem mestu zotorej voščimo Liri in njenemu neutrudljivemu pevovodji g. Franu Steletu hvaležnim čutom veselo novo leto!

Tako tedaj smemo opravičeni za lansko nastopiti letošnje leto z željo, da bi nam to še lepše sadove obrodilo v vsakaterem obziru. Mnogovrstna zadnja veselica v lanskem letu odlikovala se je še v marsičem od drugih. Iznenadil nas je zlasti Vilharjev „Mornar“, katerega je g. F. Stele jako izvrstno izpeljal; kaj tacega še nismo čuli!

Po polnoči dopale so nam izborne žive podobe v „polnočnem prizoru“, ki so predstavljale novo leto, štiri letne čase, katere je blagoslovljala boginja sreče. Tu smo opazili, koliko požrtvovalne so naše gospice vselej, kadar gre dati lepo ime našej Čitalnici; kajti vse lepe obleke v teh podobah oskrbele so si same! Hvalo jim!

Prepričali smo se tedaj, da je Silvestrov večer jako lepa prilika napravljati v narodnem zbirališči veselice in da ni bilo prav, ko smo jih prejšnja leta se ogibali; prepričali smo se, ko smo veselja in plesa trudni vračali se domov o belem dnevi na novega leta dan, da ima stari pregovor najboljšo veljavo — variatio delectat!

Domače stvari.

— (Čitalnica ljubljanska.) Novi odbor se je 3. t. m. naslednje konstituiral: predsedništvo: g. dr. Karol Bleiweis-Trsteniški, predsednik, g. dr. Jarnej Zupanec, podpredsednik; g. Franjo Kadilnik, blagajnik; g. Fr. Drenik, tajnik; prof. Fran Šuklje, knjižničar. — Gospodarski odsek: gosp. M. Pakič, prvomestnik in gg. Kadilnik in dr. Zupanec. — Veselični odsek: g. dr. Štor, prvomestnik; gg. Iv. Hribar, dr. Papež, M. Sos, dr. Tavčar, I. Wöfling, potem Srečko Nolli, V. Valenta, Vizjak Cenko. Poslednji gospodje odborniki so tudi zastopniki pevskega zbora. — Predpustne plesne veselice bodo 13. 20. januarja in 3. februarja. — Čitalnica pristopila je kot član društvu „rudečega križa“. — Za restavracijo v Čitalnici treba bo družega najemnika, ker se o sv. Jurji sedanji gostilničar preseli v svojo lastno hišo. — Po odborevem sklepu vzprejemali se bodo oglasi za restavracijo do 1. marca t. l. Prav želeli je, da se za restavracijo (h katerej pripada tudi kavarna) oglašé vaje in materialno zmožni podjetniki. V Ljubljani je malo tako ugodnih prilik za gostilniško obrt, ko ravno Čitalnica, kajti narodno občinstvo potrebuje dobre gostilne, in taka se tudi izplača. Mnoge veselice, katere prirejajo narodna in razna druga društva v čitalničnih prostorih, dajo lepo priložnost pridobiti stalnih gostov. Dobra gostilna v Čitalnici ima biti zbirališče narodnega občinstva, in glavni sestanek iz dežele prišlim domoljubom. — Vsled dogovora s hišnim gospodarjem g. F. Souvanom zagotovljeno je, da ostane Čitalnica v sedanjih prostorih, dokler se ne preseli v — „Narodni Dom“. — Novi gostilničar bo torej še precej časa krčmaril v sedanjih prostorih. Kadar koli pa se bode Čitalnica preselila v „Narodni Dom“, pozvan bode čitalnični krčmar prvi, da gre ž njo.

— (Svarilo) Čudom začudil sem se bravši v cenj. včerajšnjem listu Vašem, da je tudi letos razpisan kurs pri telegrafnem vodstvu v Trstu za kandidate telegrafske. Zadnji kurs razpisan je bil leta 1873 in dotične skušnje končane 31. julija istega leta. Z dobrim, t. j. s takim uspehom, da se more čakati z mirno vestjo na službo, prestalo je skušnjo 30 kandidatov. Toda, če vprašam, koliko izmed njih je po preteku skoro desetih let uslužbenih, dobil boš od kandidata tedanjega kursa žalosten odgovor, da imajo samo trije službe pri c. k. telegrafu, drugi pa so postali v tem dolgem časi c. k. uradniki v kakej drugej branži, oficirji, feldwebelni, financarji, diurnisti ali privatni pisarji, kakor je bila temu ali onemu sreča mila. Kaj misli sl. c. k. telegrafsko vodstvo v Trstu z nameravanim razpisom novega kursa, bode menda uganka vsakemu mislečemu čitatelju in vsa-

Dalje v prilogi.

krese popravljat. Ko sem zopet jel streljati, še na dvajset korakov nisem zadel steklenice. Naš stotnik, dober in vesel mož, bil je zraven ter mi je rekel: „Kaj tovariš, ali se ne moreš ubiti jedne steklenice?“ — Verjemite mi, gospod grof, treba se je ves čas vaditi, če ne, ne gre. Najboljši strelec, kar sem jih kedaj poznal, vadil se je vsak dan, vsaj trikrat je ustrelil vselej pred obedom. Tega ravno tako ni nikdar opustil, kakor tudi ne pred obedom piti vodke.“

Grofu in grofinji bilo je všeč, da sem postal tako zgovoren.

„No kakšen pa je bil ta strelec?“ vprašal je grof.

„Ako je videl muho na steni — vi se smejete gospa grofinja, ali bilo je res tako — ako je tedaj videl muho na steni, zaklical je: Hej Kuska, podaj mi samokres!“ Kuska prinesel je nabit samokres. „Pok“, in muha bila je mrtva.“

„Oj, kakšna izurjenost!“ rekel je grof. „Kako mu je bilo ime?“

„Silvijo,“ gospod grof.

„Silvijo!“ zaklical je grof. „Vi ste tedaj Silvija poznali?“

„Da, poznal sem ga! Bila sva najboljša prijatelja, častniki našega polka imeli smo ga za svojega, ali celih pet let še nisem nič slišal o njem: Gospod grof, ali ste ga vi tudi poznali?“

„Da, poznal sem ga, prav dobro sem ga poznal. Ali je vam kedaj povedal neko čudno dogodbo?“

„Mislite morda zaušnico, ki mu jo je bil na nekem plesu priložil nepridiprav?“

„Ali vam ni nič povedal o življenji tega malopridneža?“

„Ne . . . ali gospod grof“ zaklical sem, ko se mi je jelo dozdevati, da je grof najbrže oni . . . „prosim ne zamerite, jaz nisem vedel, morda ste vi tisti!“

„Da, jaz sem,“ odgovoril je grof jako nemiren, „ta prestreljena slika je spomin najinega poslednjega svidenja.“

„Oj, prosim moj ljubi!“ rekla je grofinja, „ne govori o tem. Mene je groza, ko to slišim.“

„Ne,“ odgovoril je grof, „temu gospodu moram vse povedati. On vé, kako sem razžalil njegovega prijatelja, spodobi se, da tudi izve, kako se je Silvijo maščeval nad mano.“

Grof primaknil mi je stol in povedal mi sledečo dogodbo:

„Pred petimi leti sem se oženil. Prvi mesec, tako imenovane medene tedne, preživel sem na svojem posestvu. Na to hišo veže me spomin na naj-srečnejše in najbridkejše trenutke mojega življenja.“

„Nekega večera jezdil sem na sprehod. Konj moje žene postal je trmast, ona se je bala, šla je raz konja in prosila me je, peljati tudi njenega konja domov. Pred vrati stal je koleselj. Povedali so mi, da me čaka nek gospod v mojej prednji sobi ki ni hotel imenovati svojega imena; dejal je, da ima z mano nekaj važnega se dogovoriti. Šel sem v sobo in zagledal sem v temoti v kotu statí bradatega in prašnega človeka. Šel sem k njemu in sem premišljeval, kje sem že videl tega človeka.“

„Ali me več ne poznaš grof?“ rekel je tresočim se glasom.

„Silvijo!“ zavpil sem.

In priznati moram, da so se mi ježili lasje.

„Da, jaz sem,“ odgovoril je. „Ostal sem še en strel na dolgu. Prišel sem, da izstrelim ta strel. Ali si pripravljen?“

slučajno v hiši Perne-tovej, pravi, da ga je kar strah in groza, če se spomina, ko je na klic: Polono Prelesnik je sin ubil, stopil iz hiše. „Kri in sapa je puhtela iz velike rane presekanega hrbta in Polona Prelesnik je ležala sredi ceste. Vsi pričujoči so se ga bali, tako zdivjan je bil.“

Oče zatoženca, 60 letni jako pošteni kmet Jože Prelesnik, nastopi tudi kot priča. Ko mu predsednik sodišča g. Grčar pove, da ima po zakonu pravico, odreči se izpovedbi, ivjavi, da se te postavne dobrote ne bode poslužil in da bode povedal, kar je res. Ravno tako store tudi sestre in brat zatoženca. Stari Prelesnik, vprašan po prvoledniku, koliko ima dece, odgovori: štiri dekleta in jednega fanta, in ko ga predsednik vpraša za zatoženca, pogleda slednjega zaničljivo in po malem prestanku reče: „Pa tega-le tle!“ Oča pove, da ga ni bilo doma, bil je v Kamniku, nazaj gredé pa mu je nekdo povedal, da je njegov sin Jože mater razsekal. Hitel je domov in našel žalostno stvar. Sin Jože bil je že poprej na ta „nerodno strano“, kar pa je prišel od vojakov, sosebo pa drugokrat iz Bosne, ni ga bilo več ugnati. Sezidal je bil v porazumljenji z umorjeno materjo kovačnico in to prav za Jože, katerega je bil dal učiti se kovaškega in kateremu bi jo bil tudi izročil, ko bi bil priden človek, ko bi bil hodil v cerkev in bi hranil zaslužene novce in ne zapil vsega. Mater je zatoženec zmirom zmirjal z izrazi, da ga je sram ponavljati je. Nekaj časa ga je svaril in prosil, a ko je videl, da je vse govorjenje in svarenje „bob v steno“, ni rekel ničesa več in molčal. Njega (očeta) se je bal nekoliko, a tudi ne mnogo. Na žagi je vprašal zatoženi jedenkrat brata, mu li bode oče izročil kovačnico in ko je brat to zanikal, začel ga je dušiti in komaj se je rešil, njega (očeta) pa je hotel pobiti pri žagi s cepinom. Če je bil zatoženec pijan, pravi oče, ni bil človek, ampak živina.

Sestra Mica Prelesnik tudi ni bila doma, ko je zatoženi napadel mater. Že prej ni bilo miru. „Ti moraš crkniti ali pa jaz“ je rekel materi, zmerjajoč jo s k... o. Mati pa, dasiravno so ga mnogo-krat svarili, imeli so le skrb za njega in mu skrivno hranili kosilo ali pa večerjo. Rekli so ranjka mati, da mu dajo takoj kovačnico, če hoče pridno delati in si kupi lepo obleko, da ne bo hodil raztrgan na sramoto vse hiše in si prihrani za obrt kakih 30 gl. Lahko bi bil, ko bi hotel, kajti če bi bil delal, tri goldinarje na dan bi bil zaslužil. Pred dvema leti je mater pretepel, na tla vrgel, vse pobil in upil, da mora mati „crkniti.“

Druga sestra Neža Prelesnik pove, da je upil prihajaje k hiši že pred dvema leti: „Zdaj hudič gre!“ in ko je neki dan spal nad izbo in ga je mati klicala, rekel je: „Hudič me doli spravlja, ti bom že dal ti stara k... a, tebe še ni hudič vzel in tudi mene ne bo!“

Brat Andrej Prelesnik pripoveduje, kako je zatoženi mater tepel ter njega in očeta hotel s cepinom pobiti.

Priča Katarina Gregorec pove, da je neki dan, ko je zatoženec sedel na jablani, upil: „Stara k... a jaz jabelke jem, ti boš kmalo crknila ne boš dolgo pri hiši!“

Porotniki (načelnik g. Križaj) so njim stavljeno vprašanje na umor jednoglasno potrdili in Jože Prelesnik bil je obsojen zaradi hudodelstva umora na vislice.

Ko so oče, brat in sestra po končani obravnavi šli memo njega v sodniške dvorane, grozil jim je Jože Prelesnik še s pestjo.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V soboto 6. januarja. (Sv. treh kraljev.)

Nasledki skrivnostne prisege.

Igrokaz v 4 dejanjih. Nemški „Der Goldbauer“, spisal Charlotte Birch-Pfeifer, poslovenil Jos. Gécelj.

Prvo dejanje: Neznana ljubica pri Savici. — Drugo dejanje: Sokol-Tone, požigalec. — Tretje dejanje: Žrtev očetove jeze. — Četrto dejanje: Nasledki skrivnostne prisege.

Ustoppina: Parter in lože 40 kr. — Fauteuil v parterji 70 kr. — Sedež v parterji 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. — Galerija 20 kr. — Garnisonski in dijaški biljet 30 kr. — Sedeži se dobivajo v soboto dopoldne od 11. do 12. ure in zvečer od 1/2 7. ure naprej pri gledališki kasi.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	739.68 mm. 738.91 mm. 739.08 mm.	+ 4.2° C + 8.0° C + 7.8° C	sl. jz. sl. jz. sl. jz.	obl. obl. obl.	0-20 mm. dežja.
2. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	739.55 mm. 738.50 mm. 736.90 mm.	+ 3.6° C + 10.1° C + 8.4° C	sl. bur. sl. jz. sl. jz.	obl. obl. obl.	0-00 mm. dežja.
3. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	734.07 mm. 732.53 mm. 734.27 mm.	+ 7.1° C + 8.4° C + 5.3° C	sl. jz. brezv. sl. vzh.	obl. obl. d. jas.	0-00 mm. dežja.
4. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	735.41 mm. 736.22 mm. 739.52 mm.	+ 2.6° C + 6.8° C + 2.0° C	brezv. sl. gor. sl. sev.	obl. obl. obl.	0-00 mm. dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk, prejšnje dni presej visok, je ostal večinoma skoro nespremenjen; razdelitev ni bila posebno enakomerna; razloček mej maksimum na zahodu in mej minimum na severu je znašal 8 mm. Vetrovi so postali nekoliko slabotnejši; prevladovali so skoro izključivo južni. Temperatura je ostala nespremenjena in stala še vedno močno nad normalom; razloček mej maksimum na jugu in mej minimum na vzhodu je znašal 19° C. Nebo je bilo še vedno skoro povsod večinoma popolnoma oblačno, le včasih deloma jasno; vreme na zahodu in severozahodu močno deževno, drugod pa še precej stanovito.

Dunajska borza

dné 5. januarja.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 85	kr.
Srebrna renta	77 " 65	"
Zlata renta	95 " 95	"
5% marcna renta	91 " 65	"
Akcije narodne banke	834 " —	"
Kreditne akcije	283 " 80	"
London	119 " 30	"
Napol.	9 " 48	"
C. kr. cekini	5 " 64	"
Nemške marke	58 " 60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 118	" 50
Državne srečke iz l. 1864	100 " 167	" —
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 " 80	"
Ogrska zlata renta 6%	118 " 25	"
" " 4%	85 " 65	"
" " papirna renta 5%	85 " 05	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113	" 75
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 " 75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 " 25	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 40	"
Kreditne srečke	100 gld. 170	" 50
Rudolfove srečke	10 " 19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 116	" —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215 " —	"

Vabilo na naročbo.

Preverjeni, da nam je ilustriran šaljiv list živa potreba in uvažuje razne, po odličnih rodoljubih ponavljane želje, začeli bomo počenši od novega leta 1883 izdajati zabavno-zbudišljiv in šaljiv list

„ŠKRAT“

ki bode izhajal za sedaj dvakrat na mesec in prinašal razen lepih, v Pragi izdelanih slik in kratkih šaljivih povestij raznovrstno zabavno gradivo, razpravljajoč vsakdanja politična in socialna vprašanja v kolikor možno mikavnej obliki, ozirajoč se pri tem ne samo na Ljubljano, ampak na vse slovenske pokrajine. Za to podjetje zagotovilo nam je sicer že nekaj v Ljubljani bivaajočih rodoljubov svojo duševno pripomoč, a da bode list dovolj mnogovrsten, obračamo se zaupno do vseh rodoljubov, katerim je pri naših sedanjih razmerah ostalo še kaj humora in dovtipa, da blagovoljno pomnože kolo naših sodelavcev.

Ker ima pa vsako podjetje tudi svojo gmotno stran, prosimo rodoljube, da nas z obilno naročbo podpirajo v našem, zlasti v začetku težavnem početju. (796—7)

Cena listu bode:

Za vse leto	3 gld. — kr.
" pol leta	1 " 50 "
" četrť leta	— " 80 "

Inserati vzpriemajo se za primerno ceno in naj se, kakor noveč, pošiljajo upravništvu.

Uredništvo in upravništvu šaljivega lista

„ŠKRAT“

v Ljubljani, v „Narodnej Tiskarni“.

Poslano.

Gospodu G. Piccoliju, lekarnarju v Ljubljani.

Veliko let uže zdravim mnogo boleznij z gonilnimi leki in skoro vedno z najboljšim uspehom. Mej drugim ordinujem Vašo Francovo esenco, ki ima to posebnost, da prouzroča obilno izpraznjenja, ne da bi dražila želodec in čreva, čeprav se rabi dlje časa.

Trst, v oktobru 1882.

Dr. Pardo,

praktičen zdravnik.

Podpisani s tem potrjujem, da se Francova esenca, ki jo nareja lekarnar G. Piccoli v Ljubljani, zaradi svojega točnega in čudovitega učinka po mnogih bolnikih moje fare in okolice v raznih boleznih rabi, vedno s posebnim vspehom; zato izrečem omenjenemu g. lekarnarju to zasluženno javno zahvalo.

Pristavljam še, da ne mine dneva, ko bi ne prišel kedo k meni po sklenico te čudovite esence, katero imam vedno za svojo in družine rabo pri rokah.

Fianona (Istra), v oktobru 1882.

Anton Vlassich,
župnik-kanonik.

Od Vas dobljenih 12 steklenic Francove esence je proti mojej dolgotrajnej bolečini v želodec, in tudi gospej Mariji Šašelj, pekariči v Mokronogu proti zaprtji jako dobro pomagalo, za kar se Vam najtopleje zahvalim.

Tudi še opomnim, da bom Vašo dobro Francovo esenco v teh krajih kar se bo dalo razširjal.

Z odličnim spoštovanjem

(694—10)

Miha Treffalt,
užitinski agent.

Mokronog, v februarju 1882.

Francova esenca, ki jo izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajski cesti, je pomagala uže tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovec dobiva. Ta esenca ozdravi bolezni v želodec in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico, zabasajoje, hemorojide, zlatenico itd. ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. 1 steklenica 10 kr.

Poslovljenje.

Razstajoč se z rajem prelepe slovenske zemlje, omiljenim mi Ormožkim krajem kličem vsem vrlim prebivalcem in zvestim prijateljem: „Srečni, srečni ostanite!“ — sosedni brači, junačkim Horvatom, s katerimi sem vsedil v prijazen dotiki bil: „Z Bogom! Zdravstvujte!“ — mojim neprijateljem, nezaupničanom, ki se baje mojega odhoda veselé, merodajne besede: „Oče, odpusti jim,“ — priporočujoč „lastne pomote — človeške slabosti“ v pretres.

Ormož dne 29. dec. 1882.

Franjo Macun,
sodnijski pristav.

(811)

Št. 17820.

(12—1)

Razglas

Visoka c. kr. deželna vlada je z dopisom dno. 18. novembra t. l. št. 9847 določila, da se bodo 13. dan januarja 1883 pregledovali domači žrebci iz političnih okrajev mesta Ljubljane in okolice ljubljanske, ki se hočejo za plemo rabiti.

To se lastnikom žrebcev iz omenjenih političnih okrajev naznanja z dostavkom, da se pregled v določeni dan ob 9. uri dopoldne v tukajšnji živinozdravilnici na Poljanske cesti prične, in da se dotične tiskovine za zapisnike in izkaze kakor dosihmal dobivajo v tukajšnji tiskarni Klein & Kovač.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 22. decembra 1882.

Št. 55.

(13—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1883 se je v 1. dan januarja t. l. pričelo in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožji ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najdalje do 20. februarja t. l. pri mestni blagajni proti plačilu takse 4 gld. (štirih goldinarjev) preskrbe letošnje marke.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranji pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker od 20. dne priložnjega meseca naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 1. januarja 1883.

Župan: Grasselli.

Pes

se izgubil 3. t. m. v Šiški, prav velik, črn, kodrast, bel pod vratom (Neufundländer), „Jazon“ imeovan. Prosim ograbitelja in druge, ki zanj vedó, proti nagradi mi o njem poročiti, oziroma ga izročiti.

(9)

Dr. Slanc,
Šiška (Čadeževa hiša).

Zemljišče

z vsemi kmetijskimi poslopji vred, vse v dobrem stanju in pa 18 oralov zemlje prodaje prostovoljno osamela udova Magdalena Ložar iz Nadgorice hiš. štev. 11, fare Črnuške. — Natančneje pogodbe izvedó se pri prodajalki samej. (15—1)

Magacin

pri Guziji v Šiški dá se takoj v najem in

dva voza

s širokimi kolesi sta na prodaj po nizkej ceni. Več ravno tam pri

Vinku Novak-u,

(3—2)

trgovca.

kemu, ki bi ga obhajale misli, udeležiti se tega kursa, je resno svetovati, naj se ne dá zapeljati vabljivemu pozivu! Koliko nekdanjih kandidatov iz nesrečnega kursa l. 1873 je uže proklelo svojo pot v Trst!

— (Nov stipendij za slovenske dijake.) Zdravnik gospod dr. P. Waraun založil je stipendij za dva gimnazijalca po 80 goldinarjev in jeden stipendij letnih 320 gl. za slušatelja medicine na dunajskem vseučilišču. Uživat te stipendije poklicani so zlasti studentje iz kmetskega rodu, najprvo domačini škocijanske župnije, za temi kdor pripada okr. glavarstvu krškemu, in slednjič studentje iz vojvodine Kranjske sploh. Slušatelj medicine ima biti slovenščine učen v besedi in v pismu in dosejši doktorat mora se zavezati, da hoče najmenj pet let izvrševati zdravniško prakso v deželi kranjski, a izven glavnega mesta Ljubljane. Ljudomila ta ustanova zadobila je ravnokar dovoljenje od ministra naukov in stopi torej z le-tem šolskim letom v veljavo.

— (Narodnjaki v Ljutomeru) naročili so najedst iztisov „Mira“ in jih prepustili deset koroškimi Slovincem. Vrlo dobro!

— (Kruh iz Gradca za Ljubljano.) Neverjetna ali popolnem resnična je vest, katero poročamo v tej zadevi. Akoravno je v Ljubljani 33 čitaj: tri in trideset pekov, vendar nobeden izmed njih ni bil vrednega spoznan, da bi pekel kruh za gospode kaznence na Gradu, temveč ta kruh peče se v Karlu v Gradci in vsaki ljubi dan dovaža se 400 hlebov v Ljubljano. Imeli smo priliko pokusiti ta kruh, in zagotoviti moramo, da je bil kruh, kateri je pekla poprej Perinetova pekarija, dosti boljši in tečnejši. Ljubljanskim obitnikom, ki pekó za revne in za bogataše popolnem dovoljen kruh, gotovo ne more biti po volji, da se kruh iz družih dežel vozi v Ljubljano. Kakor čujemo, bodo ljubljanski peki uložili zaradi tega pritožbo pri pravosodnem ministerstvu.

— (Ljubljanski veterani) priredé ple sni venček 13. t. m. v steklenem salonu kazinske restavracije na korist bolniškega zaklada. Svirala bode tukajšnja vojaška godba.

— („O Krajčevi Narodni Biblijoteki“) smo zvedeli, da prvi snopič Slovincem prinese dela iz „Kranjske Čebelice.“

Najnovejše vesti.

Danes zjutraj ustrelil je v Rimu 26 letni tiskar Rigatieri iz Reggia z revolverjem štirikrat proti beneški palači, v kateri je avstro-ogersko poslaništvo. Ranjen nihče. Zločinca so prijeli. Rekel je, da ne pripada nobenemu političnem društvu.

Uradni list objavlja, da je ministerstvo prefektom ponovilo strogi ukaz, naj preprečijo vsak javni pojav, ki bi utegnil motiti vnanje razmere. Prefekti zo za varnost vnanjih zastopnikov osobno odgovorni.

Žrebanje tržaških (razstavnih) srečk (po 50 kr.) odloženo je do 18. februarja t. l.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 27. decembra.

Morilec svoje matere.

Jako odurna oseba je, ki sedi danes na klopi zatočencev; 28letni posestnikov sin Jože Prelesnik iz Stahovice, kamniškega okraja, zatočen je umora svoje lastne matere.

16. oktobra l. l. šla je Polona Prelesnik iz Stahovice v bližnje stanovanje njene omožene hčere Polone Gradiškove, da bi za njo in njenega moža, ker sta bila oba z doma, pripravila kosilo. Tamkaj našla je svojega sina Joža Prelesnika, kateri je od nje zahteval, naj mu skuha kave. Polona Prelesnik mu odgovori, da nema kve in ide v kuhinjo svoje hiše, v kateri takrat nobenega ni bilo. V kratkem pride nje sin Jože Prelesnik za njo in zahteva še jedenkrat od nje z ostrimi besedami kave in, ker mu mati zopet reče, da je nema, jej zažuga z besedami: „Hudič, kar crknila boš, meni je vse glih!“ Zagradi sekuro, katera je bila v kuhinji in vseka ž njo mater, katera je hotela ravno iti s škafo v svinjak, na glavo, zadene jo pa le na desno roko, katero je v bran vzdignila.

Na to hiti Polona Prelesnik iz hiše, Jože Prelesnik gre pa za njo in jo pred hišo z veliko močjo s sekuro v herbet vseka, potegne sekuro zopet iz rane in jo vrže za Polono Prelesnik, ki je bežala proti hiši Janeza Perneteta, ter jo rani še jedenkrat na hrbtu. Ko prileti Polona Prelesnik do hiše Janeza Perneteta, se zgrudi na tla. Komaj pa se je zbralo okolu nje nekoliko ljudij, ki so hoteli na pomoč, stopi že sin Jože k njej z besedami: „Zdaj vem, da bode te umrli, roko mi dajte, če ne vas bom še!“ jej roko poda in odide.

To dejanje je deloma po zapriseženi izpovedbi Polone Prelesnik, deloma po izpovedbah prič dokazano. Ko so 17. oktobra l. l. Polono Prelesnik sodniški zdravniki pregledali, našli so sledeče poškodbe na njej:

1. Na srednjem prsti desne roke 3 ctm. dolgo gladko robato in ostrokatno kožno rano.
2. Zada na robu desnega sence 7. ctm. dolgo

gladkorobato in ostrokatno rano. S sondo prišlo se je do kostne razpoke.

3. Od spodnjega kota desnega plečeta se je ravnočrtno z obokom reber proti rami raztezala 9 ctm. dolga, 2 ctm. široka, gladkorobata, ostrokatna rana.

4. Za dva prsta širokosti od omenjene rane od spodnjega kota plečeta razprostirala se je ravnočrtna 28 ctm. dolga gladkorobata in ostrokatna rana. Ta bila je 5 ctm. široka in ven so moleli prerezani konci reber in dela pluć.

Dne 11. novembra l. l. umrla je Polona Prelesnik in pri raztelesenju dva dni pozneje našli so sledeče. A. Pri vnanjem ogledu videlo se je, da so bile prve tri prej omenjene poškodbe zaceljene, a velika rana na hrbtu kazala je 28 ctm. dolgo in 2 do 3 ctm. široko zevajočo razpoko, katera je bila z gnojem napolnena. B. Pri znotranjem ogledu, ko se je glavna koža odstranila, našli so zdravniki, da je bilo na robu desne senčne kosti pri rani zunajna plošča črepinje v dva dela razbita. Desna pluća bila so deloma v svojo mrežo prirasa, v vreči plućne mreže našlo se je 500 gramov sirnatoga gnoja in pluća so bila v smradljiv gnoj spremenjena. Konci precezanih reber so bili ostri, premakljivi in gnojni. Glede na to so zdravniški izvedenci izjavili, da je Polona Prelesnik silovite smrti umrla, prouzročene s tem, da se jej je gnoj v desnej prsni votlini nabral in da se je pluć črni prisad prijel, da je to prouzročila poškodba na hrbtu, iz katere je morala nastopiti smrt, in da je bila smrtna poškodba s sekuro in po jako močnem udarcu prizadjana.

Zatočenec je po izpovedbi mnogih prič svoje mater že pred 16. oktobrom večkrat z ubojem zažugal, tudi jo je jedenkrat pretepal. Jezen pa je bil na svojega očeta in mater zato, ker mu nista hotela izročiti kovačnice in porabil je za umor čas, ko ni bilo nobenega družega, doma ko mater.

Zatočenec sicer ne taji dejanja, pa pravi, da ni imel namena mater umoriti. Sam ne ve, kako mu je prišla sekira v roke. Da bi bil materi s smrtjo že mnogokrat preje grozil, to taji; tudi, da bi jo bil nazivljaj k . . . o. On da je bil s svojimi ljudmi dober, če so ga v miru pustili; če so ga pa karali, da ne dela in zapiva ves zaslužek, bil je osoren. Da bi bil mater že pred dvema leti na Velikega Šmarna dan tepel, v kot tiščal, jim populil mnogo las iz glave, jih na tla vrgel, škafo v nje vrgel in z žlajdro vse v hiši potolkel, to taji odločno.

Priča Alenka Perme trdi, da je mati zatočenca, ko je bežala iz hiše preko ceste k njenej hiši, upila: „Pomagajte! če je kak človek v hiši!“ Za njo prišel je zatočenec s sekuro v roki in, ko so ga ljudje ki so vkupe pritekli kregali, zarohnil je nad njimi: „Tiho bodite!“ Vsi so se ga bali. K materi je stopil in zahteval, ker bodo umrli, naj mu dajo roko. Priča Andrej Vrhovnik, 62 let star mož, ki je bil

Na zdravje!

Podpisani odbor opozoruje č. gg. člane „Sokola“ na

občni zbor,

kateri bode jutri soboto dne 6. jan. t. l. ob 1/2 11. uri zjutraj v društveni telovadnici.

V obilo udeležbo vabi p. n. gg. društvenike najuljudneje odbor „Sokola“.

„Iz žepa molil mu je samokres. Jaz odmeril sem dvanajst korakov, in prosil ga hitro ustreliti, dokler ne pride moja soproga. On se je pa obotavljal in zahteval luči.“

„Zaprli sem duri in velel, nikogar pustiti notri, potem sem pa zopet zahteval, da naj ustrelji. Vzdignil je samokres in pomeril . . . Jaz sem že štel sekunde. Mislim sem na njo . . . bil je strašen trenutok. Silvijo pobesil je orožje.“

„Prav žal mi je,“ rekel je, „ali moj samokres ni nabit češpljevimi peškami . . . temveč s svinčenko . . . ali domislil sem se, to ni podobno dvo-boju, bil bi umor. Jaz nisem vaju streljati na neoboroženega človeka. Začniva od začetka, srečkajva kdo naj prvi strelja.“

„V glavi se mi je vrtelo . . . jaz mislim, da sem zavrnil ta predlog . . . ali končno bil je nabit drug samokres. Zvila sva dva listka in ju položila v kapo, katero sem bil nekaj prestrelil. Posegel sem v kapo in dobil sem.“

„Ti imaš prokleto srečo, grof!“ rekel je smeje se, tega nikdar ne pozabim.“

„Jaz ne vem, kaj se je potem z mano zgo-

dilo in kako me je prisilil streljati. — Ustrelil sem in zadel sem to le sliko.“

Grof je pokazal na prestreljeno sliko. Njegov obraz bil je rudeč kakor ogenj. Grofinja bila je bledejša kakor nje robec. Le s silo sem se premagal, da se nijsem zjokal.

„Ustrelil sem tedaj,“ nadaljeval je grof. „Bogu bodi hvala, da ga nisem zadel . . . potem pomeril je Silvijo . . . V tem trenutku bil je strašen. Kar se odpro vrata. Maša prišla je notri in se me oklenila okrog vratu. Njena navzočnost dala mi je zopet pogum.“

„Draga moja,“ rekel sem, „ali ne vidiš, da se šaliva? Kako si prestrašena! Pojdi, pojdi in izpij kozarec vode, potem se pa vrni . . . in predstavil ti bom starega prijatelja in tovariša.“

„Maša je še vedno dvomila.“

„Povejte mi, ali je to res, kar govori moj mož?“ rekla je in se obrnila k strašnemu Silviju. „Ali je res, da se samo šalite?“

„On se vedno šali,“ odgovoril je Silvijo. „Nekoga dne je iz šale meni priložil zaušnico, iz šale prestrelil mi je kapo, iz šale je ravnokar mimo mene ustrelil . . .“

„Po teh besedah pomeril je na mene — vpriči moje soproge.“

„Maša padla je predenj na kolena.“

„Ustani Maša, ali te ni sram,“ zaupil sem ves razjarjen. „In vi gospod, ali boste še dolgo mučili ubogo žensko? Ali hočete streljati ali ne?“

„Ne bom streljal,“ odgovoril je Silvijo. „Dosegel sem, kar sem hotel. Želel sem te samo prestrašenega videti. Prisilil sem te na me streljati, dobil sem zadostenje. Ti se boš mene spominal, prepuščam te svojej vesti.“

„Šel je proti vratim; na pragu se je obrnil, pogledal na prestreljeno sliko in izstrelil, ne da bi bil meril, svoj samokres.“

„Moja soproga zgrudila se je v nezavesti. Sluge se niso upali ga ustavljati, boječ so ga gledali. Šel je ven v svoj koleselj in poklical svojega kočijaža. Predno sem se zavedel, bil je uže odšel.“

Grof je umolknil.

Tako zvedel sem konec dogodbe, ki me je v začetku tako zanimala. Junaka te povesti pozneje nisem več videl. Pravili so, da je v ustaji pod Aleksandrom Ypsilantom vodil oddelek Heteristov pal v bitvi pri Skuleni.

Vsaki dan
frišni pustni krapki
 v pekariji Ivana Foederla v Lingarjevih ulicah.
Vsaki četrtek in nedeljo (10—2)
presen Grahamov kruh.

V najem se daje
gostilna in kavarna
 v ljubljanski Čitalnici
 s steklenim salonom, vrtom, kegliščem, stano-
 vanjem in dr.
 od sv. Jurija 1883.

Oglase sprejema odbor do 1. marca t. l.
 Plačilni pogoji in vse razmere so za gostilnično obrt
 in kavarno prav ugodni. (16—1)

Na prodaj!

Prostor za stavbe, ležeč ob cesti pri parnem mlinu,
 blizu nove cerkve Jezusovega Srca in nove
 vojašnice, meri 1000 štirjaških sežnjev ter se da razdeliti
 za tri stavbe.

Posestvo, na Ježici, obstoječe s hiše, hrama, hleva,
 dveh šup in poda; tik hiše sadni vrt, po-
 leg njega njive in senožeti. Vse vkup meri od 12 do 15 ora-
 lov ter se prostovoljno takoj prodaje.

Na ljubljanskem močvirju, pri Kožuhi, je več kosov
 s proste roke na prodaj.

O vsem tem zve se natančneje pismeno ali ustno v
Kravji Dolini št. 9. (800—3)

V soboto in nedeljo ob 3. popoldne
 produciral se bo de
 na Žabjeku v „Marijnem kopališču“
morski potapljaec,

gojenec svetovnoznane g. Bauer-a, kateri je vzdignil v
 Bodensko jezero pogrezneni parnik „Ludwig“. Opravljen
 bode s takim aparatom, kakeršen se rabi pri potapljanju na
 morji. — On zamore bivati 3 do 4 ure 100 čevljev globoko
 pod vodo, obtežen s 160 funtni ter opravljati ondi razna
 dela, ki so v navadi pri vzdigovanju ladij; najmanjše stvari,
 ki se vržejo v vodo, bode znal prinesiti na svetlo. Aparat
 se bode razlagal pred začetkom predstave.

Ustopnina 15 kr., za otroke 5 kr.

K tej zanimljivej predstavi vabi najuljudneje

M. Hoch.

P. n.

Udano podpisani dovoljujem si naznanjati, da sem
 v Ljubljani otvoril

knjigoveznico

(na Kongresnem trgu št. 14, nasproti nunske cerkvi)

ter sprejemam vsakršna knjigovozniška in galanterijska
 dela v malih in večjih naročilih. Posebno se usojam pripo-
 ročati čestitej p. n. duhovščini, gg. učiteljem, Čitalnicam in
 drugim narodnim društvom. Naročila sprejemam tudi po
 pošti ter je naglo izvršujem.

Prepričan sem, da bode p. n. občinstvo zadovoljno z
 mojim delom, ker sem v svojej obrtniji popolnem izkušen,
 delujoč več let po večjih delalnicah v Nemčiji, Švici, na
 Francoskem in Laškem.

Z odličnim spoštovanjem

Franjo Dežman,

knjigovez.

Kreditno društvo kranjske hranilnice v Ljubljani

računi svojim družbenikom obresti od posojil na menjice

za 3 mesece 5 ¹/₂ %

za 6 mesecev 6 ¹/₂ %

Prošnje za pristop k društvu sprejemajo se v uradu kranjske
 hranilnice. (797—2)

TRŽAŠKA razstavina LOTERIJA.

Srečkanje nepreklicljivo

18. februarja 1883.

1. glavni dobitok: v gotovem 50.000 gld. ali 8800 cekinov.

2. glavni dobitok: v gotovem 20.000 gld. ali 3500 cekinov.

3. glavni dobitok: v gotovem 10.000 gld. ali 1750 cekinov.

4. glavni dobitok: ovratnik in uhani z briljanti, vrednost 10.000 gld.

Štirje dobitki: Kinč od zlata z briljanti in biseri v vrednosti po 5000 gld.

Pet dobitkov: Različne stvari za kinč v vrednosti po 3000 gld. (14)

987 dobitkov v vrednosti po 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25 goldinarjev.

1000 dobitkov
 v vrednosti
 gld. 213.550.

Loz 50 kr.

1000 dobitkov
 v vrednosti
 gld. 213.550.

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštnino naj se pošiljajo na

TRST, P. Grande 2. loterijski oddelek tržaške razstave TRST, P. Grande 2.

Nujna prošnja!

Povodom končnega letnega obračunavanja pro-
 sim najuljudneje vse tiste **privatne stranke**,
 pri katerih se nahajajo še prazne

siphon-steklenice,

da mi jih blagovolijo **takoj nazaj poslati**.
 Častiti gospodje **krčmarji**, kateri jemljejo
 siphon pri meni, naj bodo blagohotno pripravljeni
 s **siphon-steklenicami** in kakimi **siphon-**
skimi glavicami za bodočo revizijo, katero
 bodem v kratkem opravil. (11—1)

Z odličnim spoštovanjem

Gustav Fischer.

Zdravilstveno

parfumerijsko blago.

Anatherinova ustna voda a 60 kr., Zobni prašek a
 40 kr. priznana kot najboljša sredstva za čiščenje
 ust. — **Pudra za dame**, bela in rožna, izdelana iz
 najfinjše rižne moke, prav neškodljiva za kožo, v
 zavitek 10 kr. in v škatljicah a 40 kr. **Esprit de**
Essbouquet, **Heliotrope**, **Rose**, **Violette** za parfumo-
 vanje perila, robcev itd., v elegantnih miniaturno-flaco-
 nih s kovinskim zaporkom a 40 kr. za komad. **Gly-**
cerin-Crème, posebno vspešna pri razpokanih ustnah
 in praskah po roki, 1 flacon 30 kr. **Kadilni papir**,
 vžgan v sobi razširja prijeten duh, 1 zavitek 10 kr.
Toaletno medeno-glicerinsko milo od Sarga, 1 kos 30 kr.
Mandeljni otrobi, razbijeni mesto mila, store kožo
 nežno, fino in mehko, 1 zavitek 10 kr. — vse to pro-
 daje in razpošilja

G. Piccoli,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani na dunajske cesti.

2000 najslavnejših zdravnikov Evrop-
 skih, katerih spričevala se bodo
 priobčila, ordinujejo

Popp-ova zobna zdravila

kot najboljša za usta in zobe. — Kolajne
 raznih razstav.

Izza 30 let izkušena

Anatherin zobna voda

dr. J. G. POPP-a na Dunaji,

c. kr. dvornega zobo-zdravnika, I., Bognersgasse 2.

Radikalni zobni lek za vsako zobobolje, vsako bole-
 zen v ustih in v dlesnu, olajšuje zobenje pri otrocih
 in je neogibna pri uporabi mineralnih vod, izdatna
 za grgranje pri kroničnem vratobolju in zoper difte-
 ritido.

Velika sklenica po 1 gld. 40 kr., srednja po 1 gld. in
 mala po 50 kr.

vegetab. zobni prašek stori po
 rabi zobe blesteče, ne da jih pokvari. Cena
 škatelci 63 kr.

Anath.-zobna pasta v steklenih
 po 1 gld. 22 kr., za čiščenje in ohranjenje zob,
 odpravo slabega duha in zobnega kamena.

arom. zobna pasta, blesteče beli
 zobje po krat-
 kem uporabljenji. Zobje (pravi in umetni)
 se ohranijo in zabrani se zobobolje. Po 35 kr.
 za jeden kos.

zobna plomba, praktično in najsigur-
 nejše sredstvo, s če-
 mer si vsak lahko sam plombira otle zobe.
 Cena za zavitek 2 gld. 10 kr.

med. milo iz zelišč, izvrstno toa-
 letno sredstvo
 zoper hraste, lišaj in pege, za čiščenje in ohran-
 enje bele, čiste polti, zoper ujedce, ogree in
 kurjo polt. Cena 30 kr.

zobna sredstva se vnovič upotreb-
 ljujejo v **Dunajske**
 c. kr. občnej bolnici na pri-
 očanje profesorja
Drasche-ja in se pripoznavajo za izvrstna.

Pred ponarejstvi se svari,
 s katerimi si pomagajo nekateri fabrikantje, da si
 osvojajo tovarniško znamko, ki je moje jako po-
 dobnja in izdelujejo blago, ki je po zunanosti mo-
 jemu zelo jednako.

Pri nakupu vsakega izdelka naj se natančno pazi
 na firmo. (776—2)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Svoboda, G. Pic-
 coli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, dalje pri
 trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M.
 Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček &
 Nekrep; v **Postojni**: A. Leban, lekar; v **Škofji Loki**:
 C. Fabiani, lekar; v **Kočevju**: J. Braune, lekar; na **Kr-**
škem: F. Bömghe, lekar; v **Idriji**: J. Warta, lekar;
 v **Kranji**: K. Šavnik, lekar; v **Litiji**: J. Benes, lekar;
 v **Melki**: Fr. Wacha, lekar; v **Novem mestu**: D. Riz-
 zoli in J. Bergman, lekarja; v **Trebnjem**: J. Ruprecht,
 lekar; v **Radovljici**: A. Roblek, lekar; v **Kamniku**:
 J. Močnik, lekar; v **Črnomlju**: J. Blazek, lekar; v **Vi-**
pavi: V. Kordas, lekar; v **Pontafu**: P. Osaria, lekar.

trgovina z mešanim blagom

na izredno dobrem trgovišči v zelo obljudenem trgu **Spodnje Štajerske**. Pismena vprašanja naj se blagovolijo obratiti na upravništvo „Slov. Naroda“ z znamko št. 100.

V novič bistveno znižane cene!

KAVA

izvrstne kakovosti po pravi engros-ceni, iz znane razpošiljalne trgovine

Robert Kap-herr, Hamburg.

v vrečkah po 4³/₄ kilo prave vsebine (ne brutto 5 kil za netto-težo) z všteto poštarino in zamo-tanjem po poštne povzetji: Avst. vr.

Rio, močen	gld. 3 25
Domingo, okusen	„ 3.60
Santos, jako močen, lep	„ 3.75
Java, svetlozelen, droben, močen	„ 4.10
Cuba, temnozelen, jako droben, močen	„ 4.45
Java II., zlatorumen, jako droben, omle-den	„ 4.20
Java I., zlatorumen, jako fin	„ 4.60
Peri-Mocca, fin, zdaten	„ 4.75
Ceylon, modrozelen, plemenit	„ 5.30
Ceylon, Peri-, izredno fin	„ 5.40
Menado, jako finega okusa	„ 5.85
Mocca, pravi arab., lepodišeč	„ 6.45

Priloga se zmes: Ceylon, Peri z Javo I. — Vse čiharne vrste kave so preresetane in izbrane, tedaj proste prahu in črnih zrn. — O rečnosti mojih pošiljatev dobivam sleherni dan najpohvalnejša priznanja. (732-7)

Neposredni kup — največja varčnost!

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

(144-45)

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trn-koczyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, pro-dajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Priznано izvrstne,

na

tržaškej razstavi s srebrno svetinjo

odlikovane

VOŠČENE SVEČE

iz garantirano pravega, nepokvarjenega čebelnega voska,

ponudijo

P. & R. SEEMANN

v Ljubljani. (636-14)

Za Bogom imam se le Vašemu sladnemu ozdravljajočemu pivu, sladnej čokoladi in koncentriranemu sladnemu izlečku **Iv. Hoffa** zahvaliti za ohranitev svojega življenja.

Samolastno izgovorjene besede mnogih ozdravljenih.

Zahvala.

Po **Iv. Hoffovem** sladnem ozdravljajočem pivu življenju nevarne telesne slabosti rešenega.

Ker je ta toli izvrsten izumek sladnega ozdravljajočega piva mojo mater **dejal bi smrti rešil**, ponasal sem se lahko s tem z vso odločnostjo v tukajšnji občini in sem lahko s svojim popolnim prepričanjem vsakemu bolniku priporočal ta lek. — Nekemu kmetu, ki je tožil, da čuti bolečine v jetrah, v želodcu in deloma v pljučih ter me je vprašal za svet, sem priporočal, naj rabi to izvrstno sladno pivo. Prosil me je, naj bi takoj pisal ponj, kar sem tudi koj v njegovej sobi storil. Prosim tedaj Vaše blagorodje, da pošljete kar hitro mogoče 26 sklenic sladnega piva in 10 zavitkov sladnega bonbona.

Sv. Jurij (nad Muravom).

Josip Fless, nadučitelj.

C. kr. dvornemu založniku mnogih evropskih suverenov, gospodu

Ivanu Hoff-u,

c. kr. komisijskemu svetniku, lastniku c. kr. zlatega križeca za zaslug s krono, vitezu visocih pruskih in nemških redov, Dunaj, fabrika I., Graben-hof 2., tovarniška zaloga: Graben. Bräunerstrasse 8.

Uradno

(629-14)

zdravstveno poročilo.

Dr. Seydel, štapski nadzdravnik.

Ivan Hoffovo sladno ozdravljajoče pivo (Malzextract-Gesundheits-bier) je izvrsten diatičen lek za rekonvalescente iz težkih bolezni, tudi za na prsih bolne, ker ne vzbuja živcev; isto tako se prav posebno pri-poroča za bolezni v želodcu in na haimorrhoidah.

Manj ko za 2 gld. se ne razpošilja.

Glavne zaloge: V Ljubljani: Peter Lassnik, spec. trg.; v Reki: Nik. Pavačić, drog.; v Gorici: G. Cristofolletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, V. Sellinschegg; v Celji: J. Kupferschmidt, lekarnar.

Pri vezilji.

Kupčija z volno in tapiserijskim blagom in predtiskarija

v Ljubljani, židovske ulice hiš. št. 1,

Marije Drenik,

na tržaškej razstavi odlikovana s

srebrno medaljo

priloga svojo bogato zalogo: vezilj (štikarij) pričetih in izdelanih, za vezanje predtiskano omizno in drugo platenino; volno, preje, svile, koralde; vsakovrstno blago in orodje za vezanje, pletenje, vezenje in šivanje; volnate rute, nogovice, modrece, trakove: zrezlano, usnjato in drugo galante-rijsko blago.

Pogrebni trakovi s zlatimi in srebrnimi napisi, predtiskarije, kakor tudi vsako drugo čast. naročilo izvršuje se takoj. (743-12)

Razprodaja.

Pletenine, gamaše, nogovice, robci, rokavice, tricot-jopiči, kiklje iz filca, iz flanela in barhanta, zapestnice, ovratniki, zavratniki, najboljši francoski moderci, vezene, čipke, trakovi, zavesni čopi, riš, baržun, pliš, atlas, tafet in vse v to stroko spadajoče blago.

Naročila se takoj popolno izvrše. Naposled prodadé se police in se dá prodajalnica v najem.

Z odličnim spoštovanjem

Ana Šinkovio,

Mestni trg.

(729-9)

58krat odlikovano. Ustanovljeno leta 1847.

Ivana Hoffa zdravstveno pivo iz sladnega izlečka

proti oslabljenju, siromaštvu na krvi, kakor tudi najboljšo sredstvo rekonvales-centom od vsake bolezni.

Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček

za na prsih in pljučih bolne, za zastareli kašelj in neduho.

Tisoč priznanj iz vseh delov sveta je najboljši dokaz zdravstvene vrednosti Ivan Hoffovih sladnih pre-aratov.

Najnovejše zahvalnice.

G. Ivanu Hoffu, izumitelju po vsem svetu razširjenih preparatov iz sladnega izlečka, dvornemu založniku skoro vseh suverenov, Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse št. 8. Tovarna: Grabenhof št. 2.

Blagorodni gospod! S hvaležnostjo Vam javljam, da so Vaše zdravstveno pivo iz sladnega izlečka **Ivana Hoffa** ter Vaši Hoffovi sladni bonboni za prsa pri mojej bolezni izvrstno pomagali. Sedaj lahko glasneje govorim, kašelj in bolečina v prsih mi ponehujeta ter se nadejam, da bodem mogel skoro Vam na čast zaklicati: „Živio plemeniti gospod Ivan Hoff!“ Prosim Vas da mi zopet pošljete 13 sklenic piva in jeden zavitek sladnih bonbonov. Znamenujem se odličnim spoštovanjem Trnovac (na Hrvatskem), 8. avgusta 1882.

Mihael Lovro, učitelj.

Vaše blagorodje! Prosim Vas, pošljite mi zopet po poštne povzetji 28 sklenic Vašega izvrstnega **Iv. Hoffovga** zdravstvenega piva iz sladnega izlečka in 5 zavitkov **Ivan Hoffovih** sladnih bonbonov za prsa v modrem papirju. Ob enem Vam poročam, da sem vsled plućnega vnetja in jedno leto trajajočega bljuvanja krvi uže pet let bolehal na hripavosti in bodenji v dušniku; odkar pa rabim sladno pivo, se uže veliko bolje počutim ter upam, da bodem po daljšem uporabljanji popolnem ozdravil; sicer pa, če le moje zdravje vsaj tako ostane, kakor je sedaj, sem po-polnem zadovoljen z zdravstvenim uspehom Vašega **Iv. Hoffovga** piva iz sladnega izlečka. Z najodličnejšim spoštovanjem Vam vedno udani

Eduard Kollman, zemljemerski nadzornik.

Maribor, 27. novembra 1882.

Glavne zaloge v Ljubljani: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Mih. Kastner.

V Kranji: Franjo Dolencec; v Celji: Kupferschmidt, lekarnar; v Reki: G. Catti, lekarnar; v Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorni lekarnar; v Mariboru: P. Holasek; v Ptuj: Kasimir; v Pulji: Monay; v Trstu: lekarnar J. Seravalle in F. S. Prinz.

Cene v Ljubljani: Zdravstveno pivo iz sladnega izlečka: 1 steklenica 56 kr., 13 sklenic 6 gld. 72 kr., 28 sklenic 14 gld., 58 sklenic 28 gld. — V zavitku iz Ljub-ljane: 6 sklenic 3 gld. 82 kr., 13 sklenic 7 gld. 32 kr.; 28 sklenic 14 gld. 60 kr., 58 sklenic 29 gld. 10 kr. — Koncentrirani sladni izleček 1 sklenica 1 gld., 1/2 skle-nice 60 kr. — Čokolada iz sladnega izlečka a 2 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr. in 1 gld. za 1/2 klg. — Bonboni iz sladnega izlečka za prsa po 60, 30, 15 in 10 kr. za za-vitek; pri večjem naročilu popusti se v cenah. (791-4)

Ivana Hoffa bonboni iz sladnega izlečka za prsa. Ivana Hoffa koncentrirani sladni izleček.

Pravi Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka so le v modrem zavitku.